

cember 1863 om Frilagere og Fridoffer ikke angaaer saadanne Anlæg som de, der nu paatænkes oprettede, idet de i fornævnte Lov omhandlede Lagere kun have Hensyn til at yde Begunstigelse i Henseende til Toldlovgivningen og derhos ikke ere i Besiddelse af de Begunstigelser, hvorpaa der fra Handelsstandens Side lægges særlig Bægt, nemlig Retten til at udfærdige Lagerbeviser, der i Handel og Wandel repræsentere Varerne, har Ministeriet i Anledning af det ovennævnte Andragende og for at imødekomme det i saa Henseende af Handelsstanden yttrede Ønske udarbejdet nærværende Udkast. Det er en Selvfølge, at Ministeriet ved at udarbejde et Lovudkast angaaende denne Institution har søgt paa det Nærmeste at holde sig til den Ordning, som den allerede har faaet i de Lande, hvor den længe har virket, og idet Lovudkastet saaledes saagodt som udelukkende har øst af fremmede Kilder, har Ministeriet troet, at den ovenstaaende noget vidtløftigere Fremstilling af den Ordning, der har tjent som Forbillede ikke vilde være overflødig.

Det havde oprindelig været Ministeriets Hensigt ved Udarbejdelsen af Lovudkastet at holde sig meget nær til den franske Ordning i den Skikkelse, den ved den ovenomtalte Lov af 28de Mai 1858 har faaet. Det første af Ministeriet udarbejdede Udkast gik derfor ud fra, at det vilde være hensigtsmæssigt, at der for de i Lagerne oplagte Varer udfærdigedes tvende Beviser, af hvilke det ene var bestemt til at repræsentere Varerne, naar disse benyttes til at rejse Laan mod Haandpant i samme. Denne Ordning har imidlertid ikke fundet Handelsstandens Bifald. Saavel Grossererforeningens Komite som Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn, hvem Ministeriet havde givet Leilighed til at ytre sig over Udkastet, have udtalt sig imod en saadan Ordning, og som Betænkligheder ved samme navnlig fremhævet, at Institutionen i denne Skikkelse fremtraadte i en altfor indviklet Form, der vilde vanskeliggjøre dens Indgang i Handelsstanden, samt at den ved den Bægt, der ved den omtalte Ordning kom til at hvile paa Varernes Pantsætning, vilde være udsat for den samme Fare, der viste sig med Hensyn til de første franske Omsætningslagere, nemlig at Institutionen vilde blive opfattet mere som en Laaneanstalt end som et Middel til at fremme den reelle Handels-

omsætning. De nævnte Autoriteter antog derhos, at Udfærdigelsen af eet Bevis maatte ansees tilstrækkelig, og at de fornødne Regler forsaavidt angaaer Pantsætning af de i Omsætningslagere oplagte Varer, naturligt vilde udvikle sig i Praxis uden Lovgivningsmagtens Mellekomst.

Ministeriet har nu vel ikke ganske kunnet overbevise sig om, at de mod den først paatænkte Ordning reiste Indvendinger frembyde nogen overveiende Betænkelse ved Indførelsen af samme, som i andre Henseender vilde medføre ikke ubetydelig Fordel, men da det ved Forelæggelsen af Udkastet nærmest er tilfiet at ramme Handelsstandens Lær saaledes, som denne opfattes af samme, har Man troet ved Udarbejdelsen af nærværende Udkast at burde indskrænke sig til Udstedelsen af eet Bevis, der i Handel og Wandel repræsenterer Varerne.

Med Hensyn til Planen for det foreliggende Udkast, skal Ministeriet, forinden Man gaaer over til en Fremstilling af Enkelthederne endnu bemærke, at Ordningen af det hele Forhold ganske vist vil kræve ikke saa hyderligere Bestemmelser end de i nærværende Lovudkast indeholdte. Ministeriet har imidlertid ikke anset det for ønskeligt at vidtløftiggjøre Lovudkastet ved Optagelsen af en Mængde Detailbestemmelser, der forsaavidt angaaer Forholdet mellem Lageret og Publikum vilde kunne finde deres Plads i de enkelte Lageres Statuter, eller forsaavidt de skulle være Betingelser for Meddelelsen af den fornødne Bevilling vilde finde deres Plads i denne, i hvilken de kunne afpasses efter de enkelte Tilfældes Krav og Behov, eller ialtfald i et af Regjeringen udfærdiget Regulativ. Lovudkastet har saaledes i det væsentlige indskrænket sig til de Bestemmelser, der nødvendigvis krævede Lovgivningsmagtens Mellekomst.

Efter disse almindelige Bemærkninger skal Ministeriet med Hensyn til de enkelte Bestemmelser fremhæve følgende:

ad §§ 1 og 2.

Det vil af disse Paragrafer sees, at Ministeriet har fundet det fornødent at knytte Bægt til at udfærdige Dokumenter, der i Handel og Wandel repræsenterer Varerne, til en af Justitsministeriet udfærdiget Bevilling og i